

Sygn. akt IV CSK 666/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Wielobranżowego "T."
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.
przeciwko [...] Szpitalowi Niepublicznemu Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 15 września 2014 r., którym oddalone zostało jego powództwo o zapłatę kwoty 112 262,98 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2012 r. tytułem wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane.

Powód w skardze kasacyjnej powołał obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania przytoczył art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączył z koniecznością wyjaśnienia, czy inwestor odpowiada solidarnie z generalnym wykonawcą na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. za wynagrodzenie dla

podwykonawcy z tytułu wykonania robót budowlanych w sytuacji, gdy formalnie wyraził on sprzeciw wobec złożenia oświadczenia zgłaszającego podwykonawcę, następnie w sposób dorozumiany wyraził zgodę na podwykonawstwo, dopuszczając go do realizowania robót budowlanych. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej wynika z naruszenia art. 647¹ § 2 i 5 oraz art. 56, 60, 65 § 1 i 2 oraz 5 k.c., skoro materiał dowodowy pozwalał na niewątpliwe stwierdzenie, iż pozwana nie wyraziła sprzeciwu w odniesieniu do wykonywania przez niego robót jako podwykonawcy. Ponadto zachowanie pozwanej powinno być ocenione z punktu widzenia zasad etycznego i uczciwego postępowania oraz zaufania i bezpieczeństwa obrotu między profesjonalistami. Natomiast złożony przez nią sprzeciw wobec złożenia wniosku przez wykonawcę o zatwierdzenie powoda jako podwykonawcy nie może wyłączać jej solidarnej odpowiedzialności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek zaskarżenia o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz eliminację orzeczeń oczywiście wadliwych, bądź dotkniętych nieważnością postępowania, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżania orzeczeń niesatysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowionego w art. 398⁹ k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występuje istotne zagadnienie, zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, a zatem okoliczności przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 do 4 k.p.c. Nie podlegają natomiast badaniu podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Założenie wymagania objętego art. 398⁴ § 2 k.p.c. zostanie spełnione, jeżeli zostaną przedstawione w skardze kasacyjnej i uzasadnione przesłanki o charakterze publicznoprawnym, stanowiące podstawę wstępnej, merytorycznej oceny przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie przesłanki objętej art. 398⁹§ 1 pkt 1 k.p.c. wymagało przedstawienia tego zagadnienia prawnego z powołaniem konkretnych przepisów prawa, wykazania, że jest istotne, nowe, poważne i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, ale także innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.; z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. niepubl.; z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 124/11, niepubl.). Istotność tego zagadnienia wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub w precedensowym charakterze dla rozstrzygnięcia innych spraw. Przedstawione przez skarżącego wątpliwości pozbawione są cech zezwalających na uznanie ich za zagadnienie prawne istotne, nowe i mające abstrakcyjny charakter, w przyjętym rozumieniu. Kwestie związane z akceptacją przez inwestora wykonywania robót zleconych wykonawcy przez podwykonawcę, prowadzących do solidarnej odpowiedzialności tegoż inwestora, były przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego, które doprowadziły do wyjaśnienia pojawiających się w tej materii problemów. Zastrzeżenia skarżącego nie znajdują oparcia w wiążących ustaleniach faktycznych Sądów obu instancji, odmiennych od prezentowanych przez niego twierdzeń, co do stanowiska pozwanej wobec zamiaru zgłoszenia jego udziału w robotach jako podwykonawcy. Nie ma zatem podstaw do uznania, że w sprawie pojawiło się zagadnienie prawne wymagające dokonania wykładni art. 647¹ § 5 k.c., czy też zmiany tej dotychczas dokonanej.

Dla wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymagane jest wykazanie przez skarżącego, drogą odrębnego wyводу, że bez wątpliwości doszło do uchybień i naruszeń przepisów prawa materialnego lub procesowego, które miały wpływ na treść orzeczenia albo jeśli podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają skargę. Spełniające te wymogi naruszenie przepisów prawa powinno mieć postać kwalifikowaną, dostrzegalną bez potrzeby wnikliwej analizy prawnej i zagłębiania się w szczegóły sprawy. Nie chodzi zatem o takie naruszenie prawa, które może stanowić podstawę skargi w rozumieniu art. 398⁴ k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC z 2004 r., nr 3, poz. 49; z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP

z 2004 r. nr 6, poz. 100; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, niepubl.; 22 marca 2012 r., I PK 196/11 niepubl.; z dnia 7 września 2012 r., V CSK 529/11, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.). Na takie rozumienie powołanej przesłanki nie wskazuje wniosek powoda. Argumenty wniosku i jego uzasadnienia na tle dopuszczalnych podstaw skargi kasacyjnej oraz motywów zaskarżonego wyroku nie stanowią racji dla oceny, iż kwestionowane rozstrzygnięcie jest konsekwencją jaskrawych błędów w zakresie wykładni prawa, jak też, że zachodzi potrzeba rozpoznania skargi kasacyjnej. Podkreślenia wymaga niekonsekwentne stanowisko skarżącego, polegające na częściowym powieleniu zarzutów w ramach przyczyn wzajemnie wykluczających się, co do art. 647¹ § 5 k.c.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

db

[l.n]